

Č. 5865.

Státní zaměstnanci: Kdy je přeložení státního zaměstnance nezaviněné ve smyslu usnesení min. rady z 19. července 1919 o diétách z důvodu vedení dvojí domácnosti.

(Nález ze dne 14. září 1926 č. 18.658).

V ě c: Karel P. v P. proti ministerstvu financí stran diet.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím byl nárok st-lův na přiznání diet z důvodu vedení dvojí domácnosti, způsobeného přeložením st-le z P. do Prahy, zamítnut a sice s tím odůvodněním, že st-l svoje přeložení zavinil a kromě toho že odmítl být pro něho zajištěný.

O stížnosti, která brojí proti oběma těmto důvodům, uvažoval nss následovně:

Jest nesporno, že st-l byl dekretem zřř v Praze ze 6. června 1924 přeložen »z vážných služebních důvodů« z P. do Prahy, že rodinu s domácností svojí zanechal v P. a po některých odkladech nastoupil službu v Praze dne 20. října 1924 sám. Nárok na diety opíráti by se mohl jedině o usnesení min. rady z 19. července 1919, resp. z 9. prosince 1919. Prvým usnesením bylo stanoveno, že platnost dřívějších ustanovení o mimořádném odškodném pro úředníky a zřizence převzaté z Něm. Rakouska se rozšiřuje mimo jiné i »na všechny případy nezaviněného přeložení do jiného úředního místa z moci úřední.« Nárok na diety přestává dnem, kdy se zaměstnanec přestěhoval s rodinou, nebo kdy mu poskytnuta byla možnost přestěhovati se. Druhým usnesením (z 9. prosince 1919) omezeno bylo přiznání tohoto mimořádného odškodného (diet) zásadně na dobu 1 roku, počínaje ode dne nastoupení služby v novém úředním místě. Jest tedy mimo jiné náležitosti nezbytným předpokladem zmíněného nároku 1. aby přeložení státního zaměstnance se stalo z moci úřední, 2. aby bylo »nezaviněné«.

Žádné z cit. usnesení min. rady nestanoví blíže definici, kdy přeložení úředníka z moci úřední pokládati jest za přeložení jím »zaviněné«, resp. které přeložení z moci úřední jest přeložením »nezaviněným«. Podstatným znakem pojmu přeložení »nezaviněného« není především okolnost, zda státní zaměstnanec byl či nebyl přeložen na jiné služ. místo cestou t r e s t n í (disciplinární), jak st-l mylně za to má, ježto přeložení na jiné služ. místo trestem disc. vůbec není. Tresty disc. jsou taxativně uvedeny v § 93 služ. pragmatiky, přeložení na jiné služ. místo však jako disc. trest stanoveno n e n í, a jest proto zcela nepřípadná námitka stížnosti, že st-l nebyl do Prahy přesazen cestou trestní (disciplinární) a že p r o t o přeložení jeho jest nezaviněné. K pojmu přeložení zaviněného nevyhledává se také nutně, aby státní zaměstnanec byl přeložen z příčiny, pro kterou byl odsouzen cestou disc. Přeložením »nezaviněným« jest takové přeložení z moci úřední, které diktováno jest jediné potřebou úřadu, čili negativně, takové přeložení, k němuž státní zaměstnanec nezavdal příčiny. Opak toho jest přeložení, ke kterému důvod tkví ve státním zaměstnanci samém a tedy zejména také přeložení, ke kterému

státní zaměstnanec zavalil podnět svým chováním nebo neuspokojivým výkonem služebním.

Otázka, zda státní zaměstnanec v konkrétním případě svým neuspokojivým výkonem služ. zavalil podnět k přeložení, není pak již otázkou právní, nýbrž otázkou skutkovou, kterou nss nemůže přezkoušeti ve věci samé, nýbrž toliko s hlediska formální správnosti ve smyslu § 6 odst. II. zák. o ss. — — — —

Č. 5866.

Stavební právo: I. O účelu a právní povaze plánu polohy. — II. Plán polohy může obsahovati určení soukromých pozemků za park. — III. Vlastníci realit, o nichž se v plánu polohy opatření činí, nemají nároku na to, aby bylo před sděláním plánu polohy konáno komisionelní řízení za jejich účasti.

(Nález ze dne 15. září 1926 č. 18.471).

Prejudikatura: Boh. 1492, 1700 adm. a j.

Věc: Valentin J. v T. proti zemskému správnímu výboru v Praze o plán polohy.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Vyhláškou z 22. prosince 1923 vyložen byl po rozumu §§ 4 a 5 stav. ř. k veř. nahlédnutí na čtyři neděle nový plán polohy města T., v němž mimo jiné pozemek st-lův, ležící vedle jeho slévárny, v souvislosti se sousedním parkem pro dělnictvo továrny H-ovy, určuje se za park. Námitky st-lovy proti tomuto ustanovení plánu polohy, v nichž vytýkal, že projekt znemožňuje mu nutné rozšíření jeho továrny na zmíněný pozemek, byly nař. rozhodnutím zamítnuty a plán schválen. Žal. úřad shledává projektované řešení správným, poněvadž v sousedství pozemku st-lova nad kolonií dělnických domků firmy A. H. jest již založen vzrostlejší menší sad pro přilehlou dělnickou čtvrť, kromě toho jest na hořejším plateau navrženo velké hřiště, takže projektované rozšíření sadů je z veř. ohledů vhodné a účelné. Rozšíření továrny st-lovy do sporného pozemku vzhledem k prudkému svahu jeho není proveditelné, st-lem obávané podstatné zhoršení osvětlení jeho továrny v případě osázení pozemku onoho nastati nemůže, a nevznikne tedy st-li navrženým řešením, které jest ostatně zájmem veřejným, žádná podstatná újma.

Stížnost, podaná do tohoto rozhodnutí, vytýká po stránce věcné především, že rozhodnutí zneužívá úplně účel a určení plánu polohy, který má sloužiti toliko ke grafickému znázornění a tím k evidenci trvajících stavebních poměrů místa, nikoli však stanovit projekt pro budoucí stavební postup s hlediska zájmu veřejných. Nss nemohl této námitce dáti za pravdu. Stížnost ocitá se se svým stanoviskem v patrném rozporu se stav. řádem, který v § 2 stanoví, že do plánů polohy, jichž účel a obsah evidenční normován jest v § 1, vkresliti jest také veškeré regulování, které se právě provádí nebo které provést v době nejbližší příští se zamýšlí, při čemž hleděti jest k poměrům místním a dokonale vyhověti potřebám zdravotnictví, bezpečné a snadné chůze a jízdy a